

Forfatter: Mynster, Jakob Peter

Titel: BREV TIL: Laub, Hieronymus FRA: Mynster, Jakob Peter (1843-06-14)

Citation: Mynster, Jakob Peter: "BREV TIL: Laub, Hieronymus FRA: Mynster, Jakob Peter (1843-06-14)", i *Breve fra J.P. Mynster*, Gyldendalske Baghaudling (F. Hegel), s. 216.
Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991707-000-shoot-L0019917070000136.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve fra J.P. Mynster

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Mynster, Jakob Peter, *Breve fra J.P. Mynster,*

Kjøbenhavn, 14de Jun. 1843.

Du kiere, gamle Laub!

Du har vistnok ligesaa meget glædet som overrasket mig med det Brev, jeg fik fra Dig. Det forekommer mig, som om jeg fik det for 14 Dage siden, og nu seer jeg, at det er næsten et Fierdingaar gammelt. Men Gudskeelov, at Tiden kan gaae! sagde en Spekhøker, da han hørte Klokken slaae 12 (Det vilde give megen Forvirring, dersom Tiden faldt paa, ikke at ville gaae). At nu efter dette Brev alle Dine Synder ere Dig forladte — som de da ogsaa vare i Forveien — forstaaer sig, ligesom ogsaa, at det er mig en inderlig Glæde saavel af Brevet som af andre Vidnesbyrd at turde antage, at Dit Helbred snarere er gaet frem, end tilbage.

Hvad Psalmerne angaaer, da sender jeg for Dig og Otto — hvem Du ville hilse hierteligst og takke for hans Brev — en Afskrift af min Circulair-Skrivelse til Psalmecommissionens Medlemmer. Mine Meninger kunne jo i Adskilligt blive modificerede; men dersom I endog ikke bifalde dem, saa viser dog det Hoslagte mine Grunde. Da Sagen nu circulerer, endog skal til Ribe, saa vil Commissionen ikke blive færdig før til Efteraaret. Naar derefter høiere Vedkommende blive færdige, maa være deres Sag.

s. 217 Af mit nylig udfærdigede Programm *) følge fremdeles 2 Exemplarer, og derom er ikke Stort at sige, uden at det ikke siger Stort.

Derimod er Gudskeelov endeel Godt at sige om mine private Anliggender. —

— Jeg har nu havt Besøg i over en Time, og er derved nødt til at slutte. Her i Brevet havde jeg ogsaa, enten overmaade Meget, eller Intet mere at sige.

Ganske charmant vilde det være, dersom vi knnde mødes ved en Visitats i Tømmerup, men nu maa Zeuthen først have Tiid til at sætte sin Præstegaard istand for at modtage os.

— Jeg elsker Dig af mit ganske, gamle, trofaste Hierte. Gud med Dig og Dine!

Din
egen gamle
Mynster.

Thorvaldsen, som ellers ikke er stærk i Hukommelse, erindrede Dig paa Øieblikket, da jeg nævnede Dit Navn, og sagde — hvad jeg næsten troer at være sandt — at Din Familie boede i Møntergaden. Han hilser venligst.